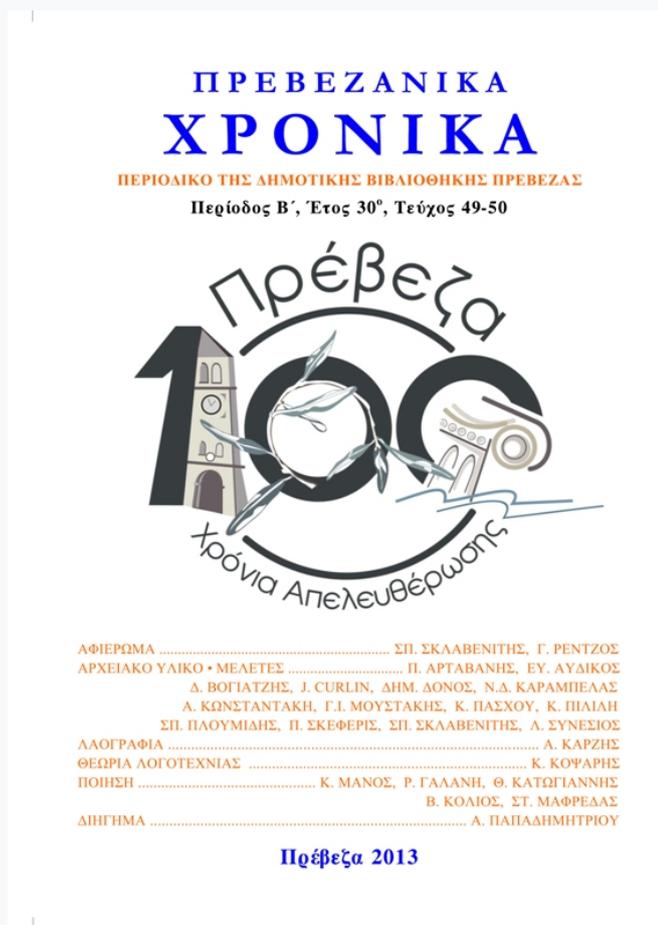

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 49-50 (2013)

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 49-50 (2013)

Νικόπολις

Κωνσταντίνος Θρ. Μάνος

doi: [10.12681/prch.28633](https://doi.org/10.12681/prch.28633)

Copyright © 2021, Κωνσταντίνος Θρ. Μάνος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μάνος Κ. Θ. (2021). Νικόπολις. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (49-50), 489. <https://doi.org/10.12681/prch.28633>

Κωνσταντίνος Θρ. ΜΑΝΟΣ

*Νικόπολις**

Έβανκάλιζε τὸν λυπημένον ἔραστήν της μὲ ἐλπίδες ἀπατηλές
ἢ Κλεοπάτρα καὶ τὸν εἶχε τυφλώσει ...

Ὁ θριαμβευτῆς ἀντίπαλός του διὰ νὰ ἑορτάσῃ τὴν νίκην του
ἔκτισε μὲ πολὺν χρυσὸν σεβαστὴν πόλιν.

Ἐκτοτε ἐρείπια ποὺ διατηροῦν τὴν ἀνάμνησίν της ἀνακαλοῦν
εἰς τὸν σοφὸν τὶ ἦτο ἐκεῖ.

Ὁ ἀνύποπτος τσομπάνης ποὺ δὲν ξεύρει τὴν ἱστορίαν,
ὀδηγεῖ τὰ πρόβατά του εἰς τὴν θαυμασίαν τοποθεσίαν.

Ἀλλὰ γιὰ μᾶς, Νικόπολις, τὸ ὄνομά σου εἶνε εὐτυχῆς οἰωνός,
γιὰ μᾶς, τοὺς σημερινοὺς Ἕλληνας, τοὺς εὐγενεῖς καὶ δυνατοὺς.

Γιὰ κεῖνον ποὺ δείκνυται καὶ πλέον σοφὸς καὶ πλέον γενναῖος,
ποὺ ἐνίκησε τὸν Τοῦρκον, κυνηγώντας τον,

εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ σεπτὸν τραγουδῶ τὴν «νίκην μου».

Καὶ ἔτσι συνδέομαι μὲ τὴν νίκην τοῦ Ὀκταβίου.

* Το ποίημα γράφτηκε ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνο Μάνο (1869-1913) στα γαλλικά καὶ στάλθηκε στὸν πατέρα του Θρασύβουλο Μάνο (1835-1918). Δημοσιεύθηκε στὸ βιβλίο τοῦ Αθανασίου Τριγονίδου *Ἡ μάχη τῆς Νικοπόλεως καὶ ἡ ἀλωσις τῆς Πρεβέζης*, Αθήνα 1914, σελ. 42, σὲ πεζὴ μετάφραση τοῦ συγγραφέα. Ὁ Αθ. Τριγονίδης σημειώνει ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖο τραγούδι τοῦ Μάνου καὶ ἔχει ἱστορικὴ σημασία καθὼς τὸ ἐμπνεύστηκε «ιστάμενος προ τῶν ερειπίων τῆς ἀρχαίας πόλεως», τὸ ἔγραψε αὐθόρμητα πάνω σὲ ἓνα κοινὸ χαρτί στα γαλλικά καὶ τὸ ἀπέστειλε στὸν πατέρα του.